

Sygn. akt I CNP 17/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie skargi P. K. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu
z dnia 18 czerwca 2014 r., sygn. akt I Ca 95/14, wydanego w sprawie
z powództwa P. K.
przeciwko P. K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 grudnia 2015 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 18 czerwca 2014 r. Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu oddalił apelację od oddalającego powództwo wyroku Sądu Rejonowego w Stalowej Woli z dnia 8 stycznia 2014 r., I C 427/13. W sprawie powód dochodził odszkodowania w kwocie 25 000 zł za niewykonywanie przez pozwanego wnuka postanowienia zawartego w § 9 umowy notarialnej z dnia 30 czerwca 2000 r., w którym oświadczył, że w zamian za dokonaną przez dziadków na jego rzecz darowiznę zobowiązuje się do sprawowania opieki, pielęgnacji i pomocy w czasie ich ewentualnej choroby.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest środkiem wyjątkowym. Zasadą bowiem jest, że prawomocność wyroku, tworzy nowy stan prawny pomiędzy stronami albo *erga omnes*, jak też sanuje wszelkie ewentualne naruszenia prawa; którymi orzeczenie ewentualnie jest dotknięte. Z tego względu wszystkie jej wymagania konstrukcyjne określone w art. 424⁵ § 1 k.p.c. należy interpretować ściśle.

Do omawianej kategorii wymagań należy uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4). Uwzględnienie bowiem skargi i stwierdzenie, że prawomocne orzeczenie jest niezgodne z prawem, ma charakter prejudykatu, gdyż stwarza możliwość dochodzenia od państwa odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez jego wydanie. Spełnienie tego wymagania polega na wskazaniu rodzaju i rozmiaru szkody. Wywód ten powinien także zawierać informację dotyczącą czasu jej powstania i określać związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem. Nie jest spełnieniem tego wymagania odwołanie się do szkody niesprecyzowanej, hipotetycznej, czy też mogącej powstać w przyszłości (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006 nr 1, poz. 16, z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141 i z dnia 27 października 2005 r., V CNP 28/05 niepublikowane).

Jak trafnie podniesiono w literaturze stanowisko to odpowiada pogładowi Trybunału Sprawiedliwości, że szkoda powstała w wyniku naruszenia prawa unijnego musi być rzeczywista i pewna (por. wyrok z 17 marca 1976 r., nr 67/75, *lesieur Cotelte et Assicies*, Lexis Nexis nr 1156935).

W skardze nie uprawdopodobniono szkody we wskazany sposób. Ze skargi wynika, że wobec konfliktów w rodzinie, doszło do uzgodnienia pomiędzy zwaśnionym stronami oraz synem i córką powoda, że w miejsce przedmiotowego zobowiązania w zamian za sprawowaną przez nich opiekę nad ojcem pozwany wypłaci na ich rzecz wynagrodzenie w kwocie 700 zł miesięcznie za okres 3 lat przed wniesieniem pozwu. W takim stanie rzeczy pozwany byłby zobowiązany do spełnienia przedmiotowego zobowiązania co najwyżej na rzecz matki i jej brata.

Z tego względu skarga podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).